

**VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

TRGOVAČKOG SUDA U OSIJEKU
Stalne službe u Slavonskom Brodu

Poslovni broj: St-217/2026

Predstečajni dužnik: PRO WOOD d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge,
Trg dr. Franje Tuđmana 1, 31511 Đurđenovac, OIB: 35516322619
Zastupan po punomoćniku Biljani Bandić Lutonski, odvjetnici u Osijeku

Ž A L B A
protiv rješenja o obustavi predstečajnog postupka

I.

Predstečajni dužnik PRO WOOD d.o.o., u zakonskom roku podnosi žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu, poslovni broj St-217/2026-25 od 31. srpnja 2026.

Rješenje se pobija u cijelosti, zbog:

- bitnih povreda odredaba postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te
- pogrešne primjene materijalnog prava.

Žalitelj ne osporava da je sud dužan obustaviti predstečajni postupak kada su ispunjene pretpostavke iz članka 64. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona. Međutim, u ovom predmetu nije pouzdano utvrđeno da su te pretpostavke postojale u trenutku donošenja pobijanog rješenja.

Sud nije utvrdio na koju se konkretnu plaću obveza odnosi, kada je ona dospjela, kada je istekao zakonski rok od 30 dana, niti je provjerio aktualno stanje obveze. Zbog toga se na temelju razloga navedenih u pobijanom rješenju ne može ispitati je li obustava predstečajnog postupka bila zakonita.

II.

Pobijano rješenje polazi od podneska Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, od 13. srpnja 2026. i podatka da je prema stanju informacijskog sustava Porezne uprave na dan 6. srpnja 2026. za JOPPD obrazac oznake 26151, evidentirano zaduženje od 41.342,26 EUR bez evidentiranih uplata. Sud zatim utvrđuje da je podnesak objavljen 14. srpnja 2026., da se dostava smatra obavljenom 22. srpnja 2026., te da žalitelj u sljedećih osam dana nije naveo ni dokazao plaćanje. Iz toga izvodi zaključak da dužnik više od 30 dana kasni s isplatom plaća radnicima.

Takav stav nije osnovan.

Prvo, članak 12. Stečajnog zakona uređuje trenutak dostave objavom na e-Oglasnoj ploči, ali ne stvara novi rok od osam dana za obvezno očitovanje o svakom dostavljenom podnesku. U spisu nema zaključka kojim bi žalitelju bio određen rok za očitovanje, niti upozorenja da će njegova šutnja biti uzeta kao dokaz odlučne činjenice, pa se u ovom dijelu rješenje ne može ispitati.

Drugo, porezni podatak od 6. srpnja 2026. ne predstavlja bez daljnjega utvrđenje stanja na dan 31. srpnja 2026., kada je rješenje doneseno.

Treće, sud nije utvrdio dan kada je plaća za relevantno razdoblje radnicima trebala biti isplaćena, iako se zakonski rok od 30 dana računa upravo od tog dana, a ne automatski od dana valute JOPPD obrasca.

Četvrto, obrazloženje nije dosljedno o tome primjenjuje li prvu ili drugu alternativu članka 64. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona, odnosno radi li se o neisplaćenju plaći ili o neuplaćenim doprinosima i porezima prema plaći.

Neovisno o prethodno navedenom, odluka iz točke III. izreke nije obrazložena. Sud nije naveo ni pravnu osnovu ni razloge zbog kojih je prijedlog žalitelja ocijenio nedopuštenim. Članak 63. stavak 2. Stečajnog zakona ne propisuje rok za podnošenje tog prijedloga, a prijedlog je u konkretnom predmetu podnesen prije isteka osnovnog roka od 120 dana. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u pravomoćnom rješenju poslovni broj PŽ-1261/2026-2 od 1. travnja 2026. izričito je zauzeo stajalište da članak 63. stavak 2. Stečajnog zakona ne propisuje rok za podnošenje prijedloga i da rješenje kojim se prijedlog odbacuje bez razloga nije moguće ispitati.

III.

Prema članku 338. stavku 4. Zakona o parničnom postupku, sud mora navesti koje je činjenice utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, koje je dokaze izvodio i kako ih je ocijenio te koje je odredbe materijalnog prava primijenio. Članak 354. stavak 2. točka 11. istog Zakona propisuje bitnu povredu kada odluka ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, osobito kada nema razloga o odlučnim činjenicama ili kada su ti razlozi međusobno proturječni.

Za primjenu članka 64. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona bilo je potrebno određeno utvrditi najmanje koja je konkretna plaća dospjela nakon otvaranja predstečajnog postupka, koji je bio dan njezina dospijeca, je li na taj dan ili poslije tog dana isplaćena radnicima, koje točno obveze doprinosi i poreza prema toj plaći nisu plaćene, od kojeg se dana računa razdoblje od 30 dana te jesu li te obveze ostale nepodmirene u trenutku donošenja odluke. Pobijano rješenje ne sadrži potpuna utvrđenja ni o jednoj od tih povezanih činjenica.

Umjesto toga, sud u točki 3. obrazloženja prenosi sadržaj podneska Porezne uprave, a u točki 10. bez vlastite analize zaključuje da dužnik više od 30 dana kasni s isplatom plaća radnicima. U pobijanom rješenju nedostaje ocjena priloga, određenje relevantnog dana dospijeca, razgraničenje plaće od javnih davanja prema plaći te provjera aktualnosti evidencije, pa se niti u ovom dijelu rješenje ne može ispitati. Stečajni dužnik smatra da nedostaje obrazloženje suda koje je tvrdnje prihvatio kao utvrđene činjenice, na temelju kojeg dokaza i zbog čega.

Od utvrđenja dana dospijeca ovisi je li uopće proteklo više od 30 dana u smislu članka 64. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona.

U samom opisu JOPPD obrasca pobijano rješenje navodi razdoblje od 1. travnja do 31. travnja 2026., iako travanj ima 30 dana. Taj podatak sam po sebi može biti očita omaška, ali u okolnostima u kojima odluka ne sadrži ni ostala odlučna vremenska utvrđenja dodatno potvrđuje da vremenski slijed nije precizno utvrđen.

IV.

Sud je pravilno mogao utvrditi da se dostava podneska objavljenog 14. srpnja 2026. smatra obavljenom istekom osmoga dana, 22. srpnja 2026., sukladno članku 12. stavku 3. Stečajnog zakona. Međutim, iz te odredbe ne proizlazi da od 22. srpnja 2026. automatski počinje teći još jedan rok od osam dana u kojem je dužnik morao odgovoriti, niti da propuštanje takvog nepropisanog roka predstavlja priznanje navoda vjerovnika.

U točki 9. obrazloženja sud navodi da je 'prošao rok od 8 dana' u kojem predlagatelj nije naveo da je tražbine radnika platio niti je dostavio dokaz. Nije navedena zakonska odredba iz koje taj rok proizlazi. Nije naveden sudski zaključak kojim je rok određen. Nije navedeno kada je zaključak objavljen niti je navedeno upozorenje o posljedicama propuštanja.

Protekom osam dana podnesak se smatrao dostavljenim žalitelju. To, međutim, ne znači da je žalitelj u istom roku bio dužan očitovati se, jer mu sud takav rok nije odredio niti je on propisan zakonom. Stoga se izostanak očitovanja u tom razdoblju nije smio tumačiti na njegovu štetu.

Stečajni zakon u članku 11. stavku 6. veže prekluziju uz propuštanje roka ili ročišta na kojem je radnju trebalo poduzeti. Da bi se mogla primijeniti posljedica propuštanja, mora postojati rok koji je određen zakonom ili zakonitim nalogom suda. U konkretnom slučaju takav rok nije utvrđen.

Šutnja sudionika može značiti samo da sudionik do određenog trenutka nije dao očitovanje. Ona ne dokazuje sama po sebi postojanje materijalnopravne činjenice, ne određuje dan dospijeća plaće, ne dokazuje sadržaj ugovora ili pravilnika o radu i ne ažurira poreznu evidenciju. Sud je, međutim, iz činjenice da se žalitelj nije očitovao zaključio da obveze nisu podmirene i da su time ispunjene pretpostavke za obustavu postupka. Sam izostanak očitovanja nije dokaz postojanja duga niti trajanja zakašnjenja duljeg od 30 dana. Te je činjenice sud morao utvrditi na temelju konkretnih i aktualnih podataka.

V.

Porezna uprava je u podnesku od 13. srpnja 2026. navela stanje informacijskog sustava na dan 6. srpnja 2026. Pobijano rješenje doneseno je 31. srpnja 2026. Između datuma porezne evidencije i dana odluke proteklo je 25 dana. U rješenju nema podatka da je sud neposredno prije odlučivanja zatražio ili pribavio ažurirano stanje, nema navoda o stanju računa na dan odluke i nema očitovanja povjerenice o tome postoje li i dalje obveze na koje se sud poziva.

Odredba članka 64. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona veže obustavu uz stanje u kojem dužnik tijekom postupka više od 30 dana kasni s isplatom, odnosno u tom roku ne uplati doprinose i poreze prema plaći. Sud je zato prije donošenja rješenja morao raspolagati pouzdanim podatkom o relevantnom stanju, a ne samo povijesnim presjekom evidencije starim 25 dana. To je osobito važno kada se postupak obustavlja bez ročišta i bez neposrednog očitovanja dužnika.

Sdke, provostupanjski sud je propustio utvrditi činjenicu koja je za odluku odlučna.

Upravo zato stečajni dužnik smatra da postoje razlozi zbog kojih je potrebno ukinuti rješenje i u ponovnom postupku pribaviti aktualne i potpune podatke.

Sukladno članku 11. stavak 3. Stečajnog zakona, stečajni dužnik smatra da je sud trebao zatražiti ažuriranu knjigovodstvenu karticu Porezne uprave, izvješće o stanju konkretnog JOPPD obrasca, očitovanje povjerenice ili dokumentaciju dužnika. Iz obrazloženja ne proizlazi da je ijedna od tih radnji poduzeta.

Stoga je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno u smislu članka 355. Zakona o parničnom postupku.

VI.

Zakon izričito propisuje da se rok računa od dana kada je dužnik radniku bio dužan isplatiti plaću. Pobijano rješenje navodi dan valute 2. lipnja 2026., ali ne navodi zbog čega bi taj dan bio istovjetan danu dospijeća plaće prema ugovoru o radu ili drugom aktu. Ne navodi ni koji je od

tih izvora primijenjen. Bez takvog utvrđenja nije moguće provjeriti početak i završetak zakonskog razdoblja od više od 30 dana.

JOPPD obrazac je porezno izvješće i može biti važan dokaz o prijavljenim primicima i javnim davanjima. Međutim, njegova dokazna vrijednost mora se povezati s konkretnom zakonskom pretpostavkom. U pobijanom rješenju nema tog mosta između dokaza i pravne norme.

Dodatno, obrazac se prema navodima rješenja odnosi na obračunsko razdoblje travanj 2026., dok je predstečajni postupak otvoren 24. travnja 2026. Za primjenu članka 64. stavka 1. točke 3. nije odlučno samo na koje se razdoblje obračun odnosi, nego je odlučno da je konkretna obveza prema radniku dospjela nakon otvaranja postupka.

Ako bi se smatralo da je riječ o doprinosima i porezima prema plaći, i tada je potrebno utvrditi koje se stavke iz ukupnog iznosa od 41.342,26 EUR odnose na zakonski relevantne doprinose i poreze, kada je plaća na koju se odnose dospjela, te jesu li obveze ostale neplaćene više od 30 dana računajući od toga dana.

VII.

Podnesak Porezne uprave, kako je prenesen u točki 3. obrazloženja, govori o JOPPD obrascu s oznakom 041, odnosno o zaduženju doprinosa bez isplate plaće, o ukupnom iznosu javnih davanja i o tome da za taj obrazac nema evidentiranih uplata. Sud u točki 10. zaključuje da dužnik više od 30 dana kasni s isplatom plaća radnicima. Te dvije tvrdnje mogu biti povezane, ali nisu istovjetne, a sud nije obrazložio kako je iz prve utvrdio drugu.

Odredba članka 64. stavka 1. točke 3. sadrži dvije alternative. Prva se odnosi na kašnjenje s isplatom plaće koja radniku pripada. Druga se odnosi na neuplatu doprinosa i poreza prema plaći u istom razdoblju.

Žalitelj posebno ističe da je podmirio doprinose za sve radnike koji su ostali u radnom odnosu kod njega. Stoga se eventualno evidentirani dug nije mogao bez prethodnog razgraničenja povezati s tekućim obvezama prema tim radnicima. Sud je prije donošenja odluke morao utvrditi na koje se radnike i koje obračunsko razdoblje odnosi iznos iz evidencije Porezne uprave te je li ta obveza postojala na dan odlučivanja.

VIII.

Sud je zaključio da obveza nije podmirena zato što žalitelj nije tvrdio suprotno, niti je dostavio dokaz o uplati. Time je teret utvrđivanja odlučne činjenice prebačen na žalitelja. Umjesto da utvrdi postoji li razlog za obustavu postupka, sud je pošao od toga da taj razlog postoji sve dok dužnik ne dokaže suprotno. Takav pristup nije u skladu s pravilom da sud u predstečajnom postupku po službenoj dužnosti utvrđuje činjenice važne za odluku. Prije obustave postupka sud je morao provjeriti aktualno stanje obveze u dostupnim službenim evidencijama, a zatim ocijeniti očitovanje i dokaze žalitelja.

IX.

Članak 64. stavak 2. sadrži iznimku prema kojoj se postupak neće nastaviti kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, ako sud utvrdi da je dužnik sposoban za plaćanje i da je ispunio sve obveze prema vjerovnicima. Pobijano rješenje ne daje zasebne razloge o primjeni stavka 2., nego samo navodi da je odlučeno kao u točkama I. i II. Izreke, pa se niti u ovom dijelu rješenje ne može ispitati.

X.

Točkom III. izreke sud je prijedlog žalitelja za produženje roka trajanja predstečajnog postupka od 27. srpnja 2026. odbacio kao nedopušten.

U točki 13. obrazloženja navodi samo da ga 'sukladno navedenom' smatra nedopuštenim. Nije navedeno koja pretpostavka dopuštenosti nedostaje, koja je zakonska odredba primijenjena, je li prijedlog navodno nepravodoban, je li podnesen od neovlaštene osobe ili postoji druga procesna zapreka, pa se niti u ovom dijelu rješenje ne može ispitati.

Članak 63. stavak 2. Stečajnog zakona ovlašćuje dužnika, vjerovnika i povjerenika da predlože produženje trajanja predstečajnog postupka za najviše daljnjih 180 dana ako je postignut napredak u pregovorima o planu restrukturiranja i postoji vjerojatnost uspješnog okončanja postupka.

Predmetni predstečajni postupak otvoren je 24. travnja 2026. Prijedlog je podnesen 27. srpnja 2026., prije isteka 120 dana od otvaranja postupka. U trenutku podnošenja prijedloga i u trenutku donošenja pobijanog rješenja osnovni zakonski rok još nije bio istekao. Stoga iz samog vremena podnošenja ne proizlazi nikakva nedopuštenost.

Pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske iz rješenja PŽ-1261/2026-2 od 1. travnja 2026. neposredno je primjenjivo. U toj odluci Visoki trgovački sud utvrdio je da člankom 63. stavkom 2. Stečajnog zakona nije propisan rok u kojem se može podnijeti prijedlog za produženje trajanja predstečajnog postupka te je ukinuo prvostupanjsko rješenje jer sud nije obrazložio zašto prijedlog smatra nepravodobnim. Ovdje je obrazloženje još oskudnije, jer prvostupanjski sud ne navodi ni da prijedlog smatra nepravodobnim, nego ga samo označava nedopuštenim bez ijednog konkretnog razloga.

Slijedom navedenog, u odnosu na točku III. izreke ostvarena je bitna povreda iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, a istodobno je pogrešno primijenjen članak 63. stavak 2. Stečajnog zakona.

Na temelju svega navedenog, žalitelj predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, na temelju članka 380. točke 3. Zakona o parničnom postupku u vezi s člancima 10. i 19. Stečajnog zakona, donese sljedeće rješenje:

1. Uvažava se žalba predstečajnog dužnika PRO WOOD d.o.o. i ukida se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu, poslovni broj St-217/2026-25 od 31. srpnja 2026. u točkama I., II., III. i IV. izreke te se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.
2. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će, nakon što potpuno utvrdi činjenice odlučne za primjenu članka 64. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona i omogući dužniku očitovanje na aktualne podatke, donijeti novu obrazloženu odluku te posebno odlučiti o prijedlogu za produženje trajanja predstečajnog postupka prema članku 63. stavku 2. Stečajnog zakona.

Podredno,

ako drugostupanjski sud ocijeni da stanje spisa omogućuje odluku bez vraćanja predmeta, predlaže se preinačiti pobijano rješenje u točkama I., II. i IV. tako da se ne obustavlja predstečajni postupak, da se postupak ne nastavlja kao povodom prijedloga za otvaranje stečajnog postupka i da se predstečajni postupak nastavlja, a točku III. ukinuti i predmet u tom dijelu vratiti prvostupanjskom sudu radi meritorne odluke o prijedlogu iz članka 63. stavka 2. Stečajnog zakona.

U Osijeku, 06.08.2026.

PRO WOOD d.o.o.
po punomoćniku: